

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

VZPOMÍNKY

Tomáš Matějka

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství – specializace Keramika

Bakalářská práce

VZPOMÍNKY

Tomáš Matějka

Vedoucí práce: MgA. Gabriel Vach

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

ZADÁNÍ!

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Tímto bych rád poděkoval vedoucímu mé práce MgA. Gabrielovi Vachovi za jeho profesionální vedení, důležité rady, které mě z původního konceptu nasměrovaly k čistější podobě věci. Také bych rád poděkoval MgA. Markétě Kalivodové a panu RNDr. Petru Frančemu za pomoc při výpalu. Nadále bych rád poděkoval týmu z Regionálního technologického institutu Západočeské univerzity v Plzni, kteří ochotně vyhověli každému mému přání. Taktéž důležité poděkování patří mé rodině, která při mně stála po celou dobu.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	7
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	8
3. CÍL PRÁCE	9
4. PROCES PŘÍPRAVY	10
5. PROCES TVORBY	11
5.1 Podoba objektu	11
5.2 Volba materiálu	11
5.3 Formy, odlévání.....	12
5.4 Výpal	12
5.5 Konstrukce šuplíků	12
5.6 Doplnky	13
5.7 Lepení šuplíků	13
5.8 Dřevěná konstrukce	13
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	14
6.1 Porcelán	14
6.2 Lití do forem	14
6.3 Sušení	15
6.4 Výpal	16
6.5 Lepení šuplíků	16
6.6 Dřevěná konstrukce	16
6.7 Světelná interakce	16
7. POPIS DÍLA.....	18
7.1 Volba materiálu	20
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	22
9. SILNÉ STRÁNKY.....	23
10. SLABÉ STRÁNKY	24
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	25
11.1 Knižní a periodická literatura	25
12. RESUMÉ	26
13. Seznam příloh.....	27

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé první setkání s řemeslnou prací je pro mě velice důležité, jelikož na tom je postavená celá má tvorba. Můj dědeček mi dal základ k tvorbě rukama, opracovával jsem dřevo v garáži na chalupě a nesmírně mě to bavilo. S tvorbou z keramiky jsem se setkal na základní umělecké škole. Ke keramice jsem přistupoval nedbale, tvořil jsem dárky pro své blízké a glazuru natíral jako tempery na čtvrtku při hodině výtvarné výchovy v úterý.

Když přišla na řadu volba střední školy, přihlásil jsem se na uměleckoprůmyslovou školu v Karlových Varech. Jelikož jsem vždy zbožňoval detailní práci, nastoupil jsem k modelářům porcelánu. Práci pod panem Špísem jsem si vychvaloval. Dal mi chuť do řemesla, jako můj dědeček před několika lety.

Po střední škole jsem byl hned na vysoké škole konfrontován s uměním. Umění, jako takové, jsem nikdy neřešil, šlo jen o hezký tvar a bez důvodu. Bylo těžké si najednou uvědomit ve věcech jiný význam, než jim ho předkládá společnost.

Můj průlom, v pochopení umění, nastal v posledním semestru druhého ročníku. Pochopil jsem, že keramika je pouze materiál a může být použita i jako socha, nejen pro praktické tvary v domácnosti. Začal jsem se taktéž zajímat o grafiku. Rád pracuji s čistými objekty, které mají své opodstatnění a důvod. Otevřela mi tak oči pro vnímání objektů funkčně. Čisté objekty jsem tak mohl aplikovat ve své bakalářské práci a také stavět na řemeslných základech, co mi dal můj dědeček. Do této práce jsem ho zapojil, abych obnovil naše kutilské vztahy a mohlo se tak stát i v řemeslné součásti mé práce.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma mé bakalářské práce jsem si vybral vlastní, tj. Vzpomínky.

Při výběru tématu jsem měl již předem jasnou vizi své bakalářské práce. Téma jsem si zvolil z toho důvodu, že jsem chtěl zpracovat vzpomínky mého dědečka. Konkrétně jednu vzpomínku, která mi přišla velice zajímavá na zpracování. Dědeček mi svůj příběh sdělil v mých raných letech, odhadem po mých jedenáctých narozeninách. V příběhu šlo o to, že když se jednoho dne vracel z práce, kde po pracovní době upravoval motorku, měl nehodu. Motorka se mu na cestě domů vymkla kontrole a spadl. Když padal z motorky v rychlosti 80 km/h, pod helmou se mu nahnul asfalt ze silnice. Tento příběh jsem si zvolil z toho důvodu, že na mě můj dědeček zapůsobil. Líbila se mi myšlenka, že byl v mladých letech živý, a proto jsem se chtěl tímto příběhem zabývat.

Vedoucí práce s tímto tématem souhlasil. V průběhu konzultací, mě po tolika letech zajímaly podrobnosti, abych mohl příběh co nejlépe zpracovat. Po rozhovoru s dědečkem jsem se dozvěděl velice nemilou skutečnost, která můj koncept nasměrovala zcela jiným směrem. S touto doplňující informací v příběhu jsem se snažil ze začátku pracovat, ale poté mi došlo, že takové věci by měly zůstat v rodinném kruhu.

V průběhu dalších konzultací se začal formovat jiný koncept. Zaměřil jsem se na to, abych důvěru, kterou mi můj dědeček dal, vrátil a podpořil tak náš vztah. Celý příběh je natolik silný, že jej dosud neznala ani jeho dcera. Nový koncept práce vyplýval v obnovení mého vztahu s dědečkem.

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je znovuoživení vzpomínek z mého dětství až dosud se svým dědečkem. Můj vztah je s ním velice silný a čím jsem starší, tím se opětovně prohlubuje. Jeho zkušenostmi a chutí k tvoření mě inspiroval k vlastní tvorbě.

Rád bych také nechal diváky nahlédnout do mých vzpomínek, které by mohly, určitým způsobem, oživit jejich vlastní. Ztvárněné momenty, které se na mě podepsaly, tvoří mou osobnost, ale také zasáhly značně do mé výchovy.

Tato práce je mým závěrečným dílem v bakalářském studiu, a proto jsem do ní chtěl dát ze sebe co největší podíl. Součástí této práce je kvalitní řemeslné zpracování, ke kterému mě dědeček v mých dětských letech vedl.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Příprava probíhala formou konzultací nad návrhy, které jsem průběžně zpracovával.

Z počátku se mé návrhy ubíraly směrem k popisu příběhu, jež mi dědeček odvyprávěl za mého dětství. Poté, co jsem se dozvěděl o nemilé skutečnosti, jež příběh posunula zcela někam jinam, jsem se snažil o popsání příběhu z daleko většího nadhledu. Práce se přestávala jevit osobně, působila až chladně, jak jsem k tomu přistupoval s velkým respektem.

Poté během konzultací bylo řečeno, že bych se měl spíše věnovat našemu vztahu. Důvod, že mi dědeček svěřil svůj těžký příběh je, že mi věří. Svěřil se mi a já jsem najednou cítil, že bych svou úctu k němu měl taktéž projevit.

Vybral jsem pět vzpomínek, které jsem zpracoval z různých materiálů keramiky a jsou pro danou věc blízké. Tyto vzpomínky jsou uchovány v šuplících malé dřevěné komody.

Šuplík je pojat, jako schránka pro určitý předmět. Pro zachování intimity věcí je použito světlo. Pokud je předmět umístěn v šuplíku a je zavřen ve své komodě, svítí. Jestliže však šuplík otevřete, přestane svítit. Stejně tomu tak platí, pokud předmět vyjmete ze šuplíku. Nebude svítit v případě, že bude bez předmětu zasunut do komody.

5. PROCES TVORBY

5.1 Podoba objektu

Prvním návrhem bylo zpracovat porcelánovou helmu, do které by se promítaly vzpomínky projektorem. Helma z porcelánu, který je tvrdou keramikou, je zároveň velice křehký, stejně tak jako vzpomínky, které nás tvoří.

Dalším ze silnějších návrhů, potom, co jsem se dozvěděl celou skutečnost, bylo zpracovat příběh jako labyrint. Labyrint v trychtýřové podobě by vedl kuličky do nejnižšího bodu (středu), kde by se setkaly jen dvě. A jen jedna z nich, díky své velikosti, by propadla ven.

Posledním návrhem, který zastřešuje můj vztah s mým dědečkem jsou porcelánové šuplíky v dřevěné komodě. Dřevo v této práci představuje základ a kostru celé práce – vzpomínek. Porcelán, který v sobě nese řemeslnou techniku truhlářství je zvolen jako čistá keramika, ušlechtilá, která mě provázela celou mou tvorbou studia uměleckého oboru.

5.2 Volba materiálu

Jako výchozí materiál pro šuplík, byl nakonec zvolen francouzský porcelán. Jeho kladem je větší průsvitnost, ale jako zápor si nese vyšší sklon k deformaci.

Byly provedeny různé zkoušky průsvitnosti, než jsem došel k závěru. Vypracoval několik forem s různými tloušťkami střepe pro destičky.

Šlo mi o to, aby šuplík byl dobře manipulovatelný, konstrukčně vzhledný a co nejvíce průsvitný. Nakonec jsem došel ke střepu o tloušťce 2 mm.

Materiál pro dřevěnou komodu jsem zvolil tmavý dub. Je to ušlechtilý kus dřeva, který koresponduje s ušlechtilostí porcelánu. Zároveň tak však nese jisté protiklady: hrubost, tmavost, nestálost a přírodní dekoraci – letokruhy.

Každá zhmotněná vzpomínka nese svou volbu materiálu – keramiky, která odráží charakter věci a osobní postoj ke vzpomínce samotné. Volil jsem z porcelánu, kameniny a červenice.

5.3 Formy, odlévání

Vytvořil jsem formy pro bateriové lití o velikostech střepu: 5 mm, 4 mm, 3 mm, 2 mm. Osvědčila se velikost 2 mm, na které jsem později vytvořil 16 forem.

5.4 Výpal

Výpal porcelánových destiček probíhal bez přežahu. Díky tomu, že jsem destičky neglazoval, z důvodu estetického pojetí průsvitnosti porcelánu, výpal probíhal pouze ostrý.

5.5 Konstrukce šuplíků

Postup při smontování šuplíků, je převzatým truhlářským spojováním dřeva bez použití hřebíků, jen lepidlem. Tato technika se nazývá čep a dlab. Každý čep a dlab má stejnou velikost. Touto technikou jsem zpracoval nejprve návrh ve 3D podobě, ten jsem pak převedl do linky výkresu.

Každý díl šuplíku je následně vyřezán vodním paprskem s rezervou 0,05 mm, pro jistý sklad všech dílů k sobě a následného lepení.

5.6 Doplnky

Každý šuplík jsem opatřil kvůli funkčnosti tenkým plochým držadlem, z francouzského porcelánu, pro snadné vysouvání šuplíku. Tento úchop, kdy se vysouvá šuplík, mi přijde jemný, stejně tak, jak by člověk měl přistupovat ke vzpomínkám. Jemně a obezřetně. Čistě geometrický tvar podporuje celý koncept dokonalých objektů v základním tvaru.

Nadále každý šuplík na svém čele nese štítek pro popisek určité vzpomínky. Jde o sdělení, které každá vzpomínka nese, abych tak mohl poskytnout divákovi náhled ze správné perspektivy.

5.7 Lepení šuplíků

Pro podpoření myšlenky o mé vrcholné práci, jsem zamítl užít kontaktních lepidel. Místo toho jsem použil P16 smíchanou s vodou. Při správné viskozitě, podobné lepidlu, se nanese na kontaktní spoje.

5.8 Dřevěná konstrukce

Tvorba komody, do které jsem zasadil porcelánové šuplíky, probíhala s mým dědečkem. Jako materiál jsme použili bukové dřevo. Díky 3D návrhu, který jsem vypracoval předem, jsem měl jasný přehled o tom o celé konstrukci. Byla použita technika čep a dlab. Vytvořil pomocí této techniky rozmanité díly, které do sebe perfektně zapadnou.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

6.1 Porcelán

Místo klasického porcelánu ze Staré Role v Karlových Varech jsem použil porcelánovou hmotu jménem „Francouz“. Sušina o 24 kilogramech značky Imerys ceramics byla rozmíchána ve 20 litrech vody a 40 g ztekucovadla. Přes noc se hmota homogenizovala. Poté, co se porcelán rozmíchával pomocí míchače. Hmota byla však stále hustá, tudíž jsem přimíchal dalších 20 g ztekucovadla v litru vody.

Míchání probíhalo několik dní, z důvodů, aby zmizely bublinky, které by tak střep znehodnotily. Přešel jsem tedy na postup střídavého míchání, kdy jsem míchal 5-10 minut a stejný čas hmota odpočívala, aby bublinky mohly vyplavat napovrch a popraskaly.

6.2 Lití do forem

Formy na vzpomínky jsem zhotovil odléváním skutečných předmětů. Pouze masku jsem vytvořil v 3D a nechal vytisknout.

Pro odlévání destiček jsem zhotovil sádrové formy pro bateriového lití. Formy, jež byly přiloženy k sobě, trhaly tenký střep (2 mm) v půli. Takto tenký střep nedokázal držet vcelku. Teprve až po výpalu a následném řezání na vodním paprsku bylo vidět, že střep je v některých částech dutý.

Využil jsem forem a spočítal jsem si objem každé destičky, kolik potřebuji hmoty pro její nalití. 300 ml pro rozměr 17x17 cm. Formu jsem mírně navlhčil rozprašovačem a rychlým pohybem vylil břechku francouzského porcelánu. Poté jsem uchopil formu a krouživým pohybem jsem hmotu rozlil do všech okrajů.

6.3 Sušení

Největší problém vznikal právě při sušení střepe. Střep, který se smršťuje po tak velké ploché ploše, má veliký sklon trhlínkovat, až praskat.

Ze začátku sušení střepe probíhalo s otevřenou formou. Jelikož na nalitou destičku působí různá vlhkost při smršťování z obou stran, kdy sádrová forma absorbuje vodu ze střepe, ale nestihne ji tak rychle vypařit, zůstává vlhká. To vedlo k prasknutí většiny destiček.

Následně jsem lil na vlhké formy a uzavíral je vlhkými sádrovými deskami. To celému procesu sušení pomohlo, avšak stále se desky deformovaly a praskaly.

Přistoupil jsem tedy k poslední metodě, kdy jsem mírně navlhčil formy rozprašovačem a vetřel papírovým ubrouskem do sádrové formy dětský pudr. Dětský pudr zanesl póry sádry a pomohl tak k snadnějšímu smršťování při sušení. Během sušení nesmí nastat, hlavně na začátku, žádné teplotní šoky, které by vedly k prasknutí desky. Celý tento proces jsem rozdělil na dvě fáze. První fáze sušení probíhá na nenasákavém stole, či podložce. Forma tak zůstává delší dobu vlhká a zabraňuje tak praskání. Formy jsou přikryty mikrotenovým pytlím, aby porcelánová destička schla rovnoměrně. Tento bod sušení je nejriskantnější. Druhá fáze sušení nastává po třech dnech, kdy formy přemístím na nasákavou podložku (dřevo) a přikryji formu balícím papírem. Dřevo nasává vodu a pomáhá tak rychlejšímu sušení. Forma nesmí zůstat otevřena, jelikož by stále mohlo vést k prasknutí a deformaci. Forma je tudíž přikryta balícím

papírem, který vlhkost absorbuje, ale zůstává vlhkým a porcelánová destička tak neutří teplotní šok. Sušení probíhá pět dní.

6.4 Výpal

Porcelán „Francouz“ se pálí při 1280 °C. Zkusil jsem jej vypálit v plynové peci na 1360 °C. Porcelán dostal teplotní zátěž a v biskvitu nabyl příjemné kostní barvy, na rozdíl od klasického tvrdého porcelánu.

6.5 Lepení šuplíků

Složený šuplík, slepený P16, se vloží do pece a z každé strany se podepře plocha (stěna) pálicí stojkou. Stojky znemožní rozpad celého šuplíku v peci při vysokých teplotách. Výpal probíhal při teplotě 950 °C.

6.6 Dřevěná konstrukce

Dřevěné díly byly k sobě lepeny lepidlem na dřevo, nebyly použity vruty, ani hřebíky, nechtěl jsem tak narušit čistou plochu dřeva.

6.7 Světelná interakce

Spojil jsem se s hardwarovým specialistou, se kterým jsme navrhli konstrukci každého šuplíku. Šuplík je konstrukčně vytvořený přesně pro daný předmět, který se v něm nachází. V každém šuplíku se nachází váhový systém, který každý vložený předmět zvaží a uvede tak do systému jeho příslušnou váhu. Jestliže je váha věci jiná, než je naprogramována pro tentýž šuplík, systém vyhodnotí tuto

věc jako neplatnou a šuplík se nerozsvítí. To samé platí pro vysunutí šuplíku z dřevěné konstrukce. Jako osvětlení jsem použil LED pásky, žlutě zabarvené, které jsou umístěné v horní části dřevěné konstrukce.

7. POPIS DÍLA

Bakalářská práce se skládá z pěti předmětů, které jsou uchovány v porcelánových šuplících v dřevěné konstrukci. Společně tak tvoří soupravu vzpomínek, které tvoří mě samotného a chuť k řemeslu. Každá vzpomínka si nese svůj příběh.

Celá komoda je uspořádána v chronologickém pořadí – zleva doprava. Každá vzpomínka je pro mě velice důležitá, proto žádná nemá nějaké upřednostnění. Komoda je funkčně pojata. Dřevěná konstrukce obepíná a chrání porcelánové schránky – šuplíky, které nesou vzpomínky. Dřevo, jako konstrukci, jsem použil kvůli základům k mému řemeslu. Proto i tento poslední kus, který jsem vypracoval společně s dědečkem, je vzpomínkou.

První vzpomínka, chronologicky, začíná na oslavách narozenin a podobných rodinných setkání. Babička, tradičně, přichystá chlebíčky s vynikající pomazánkou, okurkou, vajíčky apod. Každý má v oku něco jiného, někdo chce velkou šťavnatou okurku, někdo chce větší kus masa a někdo zas třeba bez vajíčka. No, a tak hledáte, co Vám zachutná nejvíc. V tomto okamžiku jsem byl však vždy zastaven a bylo mi řečeno, ať si vezmu ten chlebíček, který je ke mně nejbližší – není slušné si vybírat v jídle. Uposlechl jsem, i když ne moc nadšeně, ale už si nevybírám. Jestli ano, tak jen rychle!

Druhou vzpomínkou se dostáváme do Itálie. Během prázdnin jsme často jezdili s babičkou a dědou na dovolenou. Bylo to úžasné, člověk se těšil z cizí země, jídla, písku a skotačení v divokých vlnách. Jednoho dne, kdy jsme šli všichni společně nakoupit nějaké jídlo, jsem stál u dědy, když na kase platil. Ze zvědavosti jsem nahlédl do dědečkovy peněženky, protože jako dítě jsem byl uchvácen tolika

penězi, kterými nás všechny ratolesti zabezpečili. Dědeček to ignoroval, až do té chvíle, co jsme dorazili do hotelu. Přizval si mě k sobě a začal mi, bez varování, vysvětlovat jaké peníze na co má. Něco na benzín, něco na jídlo, něco na sladkosti atd. Nerozuměl jsem tomu, proč mi to vykládá, byl jsem jen zvědavý. Avšak tato vzpomínka byla pro mě také velkou lekcí. Pochopil jsem, jak jsou peníze citlivým tématem.

Třetí vzpomínka začíná budovat nový vztah. I když mi bylo v tuto chvíli pouhých čtrnáct, cítil jsem, že je to něco nového mezi mnou a dědečkem. Nová kapitola, která tvoří naši cestu, jen tu naši, mezi chlapy. Šlo o pouhé citrónové sušenky, které jsem jednou koupil a nabídl dědečkovi. Po čas se to stalo naší věcí, kdy jsme spolu jedli tyto sušenky.

Čtvrtá vzpomínka navazuje na předchozí a posouvá ji dál. Jde o hrneček s malbou Piety od Modriana. Tento hrnek jsme měli u nás v kuchyni ve skřínce nad dřezem. Každý hrnek byl jiný a maminka si chtěla zřejmě pořídit sadu, takže nabídla babičce a dědovi, jestli se o pár hrnků, včetně Modriana, nepostarají. Skončily na chatě, kde dosud většina zdobí skříň. V tomto hrnku jsem dostával na chatě ráno, co ráno, sladký čaj, který jsem si vždy až příliš přesladil. O několik let později, kdy jsem pomáhal dědečkovi s renovací plotu, se mě zeptal, jestli nechci kávu. Pověděl jsem ano, ale že nesladím. Donesl mi ho přímo v tomto oblíbeném hrnku. Výborná káva! Tato vzpomínka je pro mě důležitá z toho důvodu, že jsem se pak dědečka zeptal, zdali si mohu tento hrnek vzít. Velkorysost dědečka a babičky je hned hnala do schodů, chtěli mi přinést další hrnečky. Já na ně hulákal, že mi jde jen o tento hrnek. Modrian mě totiž doprovázel během mé práce, kdy jsme měli za úkol zpracovat ptačí

budku. Tato práce mě naplňovala jinak, než jsem znal. Pohyboval jsem se v tom, co znám a to, co mám rád. S dřevem jsem již tvořil, a to právě s dědečkem. Návrh na ptačí budku jsem si vytvořil ve 3D a vytvořil tak funkcionalistickou budku v duchu Rietveldova domu, inspirovaného Modrianovou Pietou. V této práci jsem si byl jistý. Z hrnku na čaj se stal hrnek na kávu, pro mou dospělejší podobu. Krásná chvíle, kdy jsme všichni tři, s bráškou, seděli na houpačce a povídali o čemkoliv.

Pátou, a poslední vzpomínkou, kterou bych Vám rád ukázal, je maska herní postavy. Jde o mága, který s touto maskou nabývá dalších sil. Masku mága je vytvořena jako přívěšek na krk. Zastřešuje společné chvíle s mým bráškou, kdy jsme většinu volného času věnovali právě hrám a moment, kdy jsem jednoho dne dědečkovi vyprávěl o tom, co mám vlastně ve svém životě v plánu. Mám velmi úzký vztah k lidské podstatě. Tvořit její svalstvo a v rychlém nástinu, či detailním provedení vypracovat tak charakter, který bude tvořit další příběhy. Masku je mementem toho, k čemu mě tato dlouhá cesta dostala. Od kořenů tvorby s dědečkem, po vlastní tvorbu – toho, co mě baví.

7.1 Volba materiálu

Pro první vzpomínku, chlebiček, jsem si zvolil kameninu. Kamenina na mě působí poutavě, má sílu a dokáže se krásně zbarvit. Pro druhou vzpomínku, peněženku, jsem zvolil červenici. Červenice na mě působila vždy drsně, ale zároveň mě přitahovala. Pro třetí vzpomínku, sušenky, jsem zvolil taktéž kameninu. Čtvrtá vzpomínka, hrnek, si sama od sebe nese porcelán, jelikož je to konkrétní vzpomínka, která má svou věčnost uchovanou. Pátou vzpomínkou

je maska. Masku jsem lil červenicí, zbarvenou černým barvítkem. Hned jak se ve formě utvořil milimetrový střep, hmotu s barvítkem jsem vylil a dolil formu nezbarvenou červenicí. Masku jsem proškrábal a vytvořil na ni poškození, jež maska mága nese. Světlá, nezbarvená hmota může takto prosvítat a vytvoří nenápadný, leč viditelný dekor.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Spojením svých zkušeností z řemesla a nových technologií (řezání paprskem) jsem mohl vytvořit čistě hranatý geometrický objekt, který je svým tvarem velice silný a uchovává v sobě něco tak křehkého, jako jsou vzpomínky. Díky této technologii můžeme vytvářet čisté plochy, které by se jinak v peci okamžitě zdeformovaly.

V této práci se nachází interaktivní složka, která je celým konceptem. Světlo, jakožto mocná vizuální reakce, odpovídá na akci – vytažením šuplíku z dřevěné komody a nahlédnutí do vzpomínek.

9. SILNÉ STRÁNKY

Silná stránka této práce spočívá s hrou s materiálem, kdy přestává fungovat jako užitkový a přetváří se do umělecké, osobní podoby. Tato práce skrývá osobní příběhy, ve kterých se může najít skoro každý. Jsou to vzpomínky, které si může každý připodobnit ke své chuti. Já povím, o co šlo mně a mohu tak snad připomenout ostatním jejich vlastní vzpomínky, na kterých oni sami staví.

Porcelán mi dovolil zahrát si s diváky ještě předtím, než do mě nahlédnou. Tenký střepek (2 mm) se prosvítí a v mé práci funguje tak interaktivně.

10. SLABÉ STRÁNKY

Slabou stránkou se naskýtá možnost, že někteří lidé, hlavně zbrklí diváci, by nemuseli vůbec pochopit, o co v mé práci jde. Z dálky se může komoda jevit jen jako zdroj světla, avšak i to může zlákat zvědavé jedince, kteří hledají smysl.

Taktéž jde pochopitelně o to, že tato práce je osobním vyjádřením, která nežadá o zpětnou vazbu. Komoda se vzpomínkami je vyhotovena výhradně pro mé účely, jako memento a základní prvek pro mou další tvorbu.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

11.1 Knižní a periodická literatura

JOSTEN, Elmar, Thomas REICHE a Bernd WITTCHEN. *Truhlářské konstrukce: spoje, povrchové úpravy dřeva, konstrukce*. Praha: Grada, 2011. Stavitel. ISBN 978-80-247-2960-2.

ŠPÍŠ, Jiří. *Modelářství porcelánu a keramiky*. Třetí (v Silikátovém svazu první) upravené a rozšířené vydání. Praha: Silikátový svaz, 2016. ISBN 978-80-86821-78-8.

12. RESUMÉ

As a topic of my bachelor thesis, I chose my own, The Memories.

The goal of my work is to revive the memories of my childhood up to now with my grandfather. My relationship with him is very strong, and the older I get, the more it deepens. His experience and desire to create things inspired me to create my own work.

I would also like to let the audience take a look at my memories that could, in a certain way, revive their own. The momentary moments that I have affected my personality, but also have been greatly affected by my raising.

This work is my final work in the Bachelor's degree, so I wanted to make the most of it. I would like to show the high-quality craftsmanship, which my grandfather lead me in my childhood years.

13. Seznam příloh

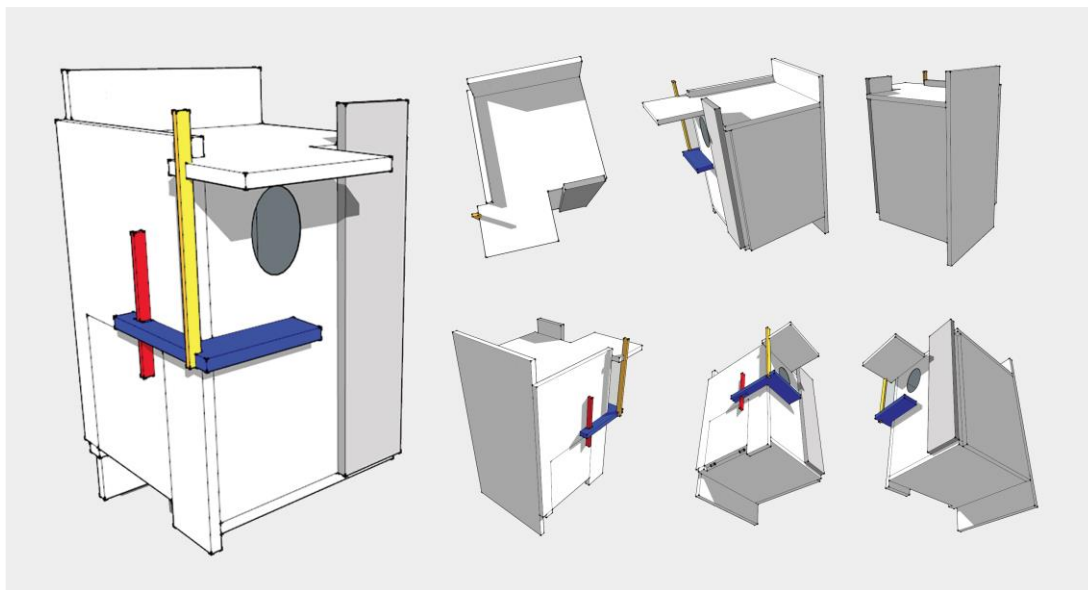
Příloha č. 1	Schröder House
Příloha č. 2	Gravitace
Příloha č. 3	Návrh k bakalářské práci – Helma
Příloha č. 4	Návrh k bakalářské práci – Labyrint
Příloha č. 5	Návrh k bakalářské práci – Komoda
Příloha č. 6	Prototyp k bakalářské práci – Svíticí zařízení
Příloha č. 7	Prototyp k bakalářské práci – Konstrukce
Příloha č. 8	Bakalářská práce – Sušení destiček
Příloha č. 9	Bakalářská práce – Lepení vyřezaných destiček pomocí p16
Příloha č. 10	Bakalářská práce – Vzpomínka – Chlebíček
Příloha č. 11	Bakalářská práce – Vzpomínka – Peněženka
Příloha č. 12	Bakalářská práce – Vzpomínka – Sušenky
Příloha č. 13	Bakalářská práce – Vzpomínka – Hrnek
Příloha č. 14	Bakalářská práce – Vzpomínka – Maska
Příloha č. 15	Bakalářská práce

Příloha č. 1

SCHRÖDER HOUSE, Klauzurní práce, 2 ročník bakalářského studia, 2015

Návrh na ptáčí budku jsem si vytvořil ve 3D a vytvořil tak funkcionalistickou budku v duchu Rietveldova domu, inspirovaného Modrianovou Pietou.

(vizualizace vlastní, foto Martina Havlová)

Příloha č. 2

GRAVITACE, Klauzurní práce, 2 ročník bakalářského studia, 2016
*Průlom v pochopení. Pochopil jsem, že keramika je pouze materiál
a může být použita i jako socha, nejen pro praktické tvary
v domácnosti.*
(foto vlastní)

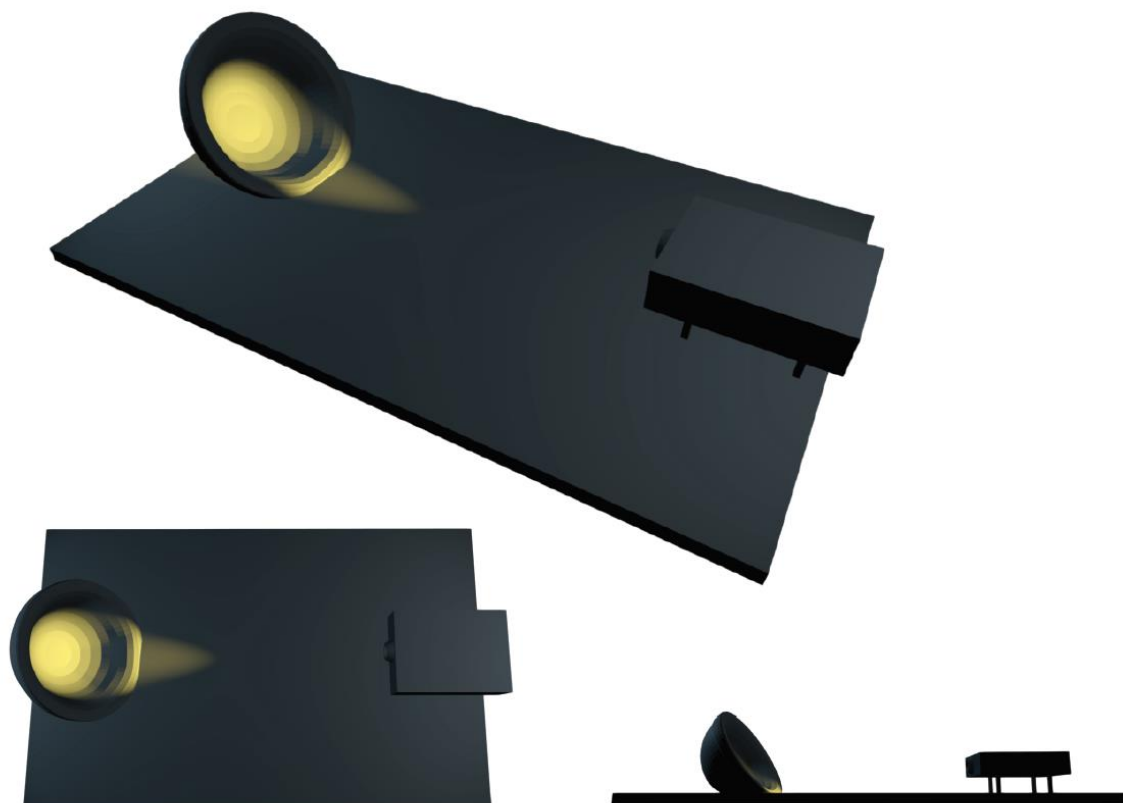

Příloha č. 3

Návrh k bakalářské práci – Helma

Prvním návrhem bylo zpracovat porcelánovou helmu, do které by se promítaly vzpomínky projektorem.

(vizualizace vlastní)

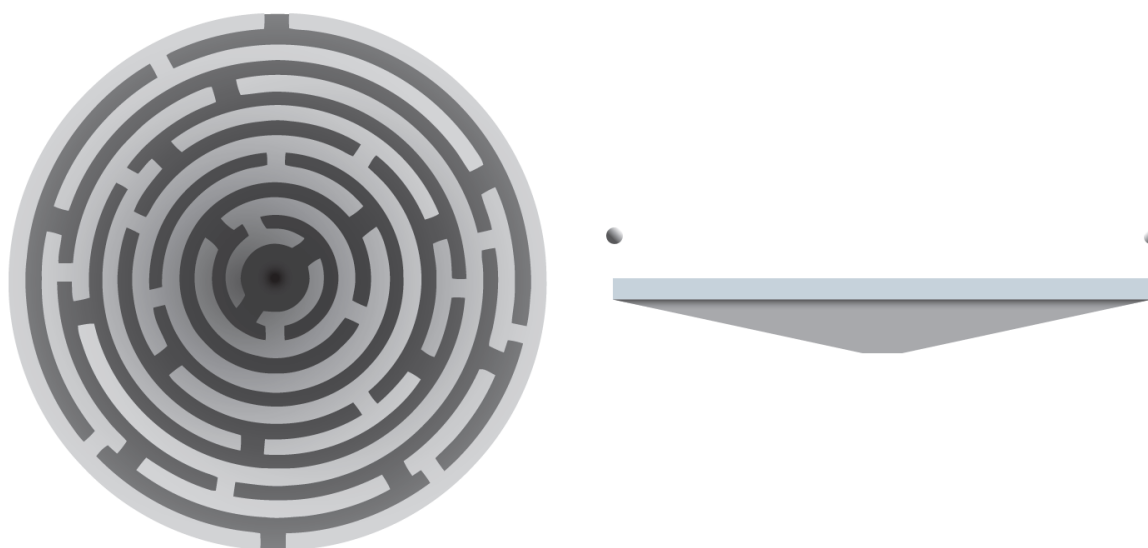

Příloha č. 4

Návrh k bakalářské práci – Labyrint

Labyrint v trychtýřové podobě by vedl kuličky do nejnižšího bodu (středu), kde by se setkaly jen dvě. A jen jedna z nich, díky své velikosti, by propadla ven.

(vizualizace vlastní)

Příloha č. 5

Návrh k bakalářské práci – Komoda

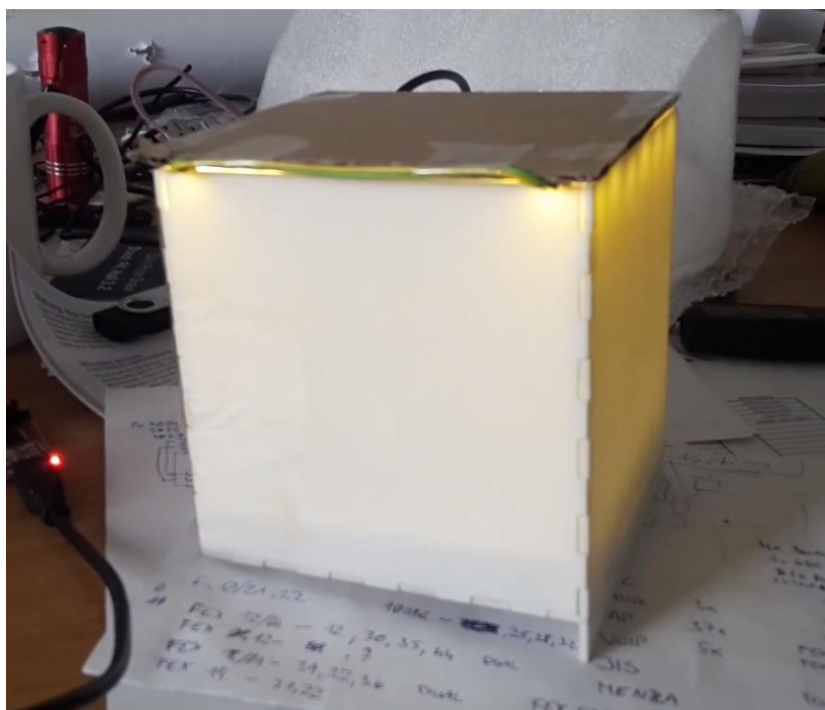
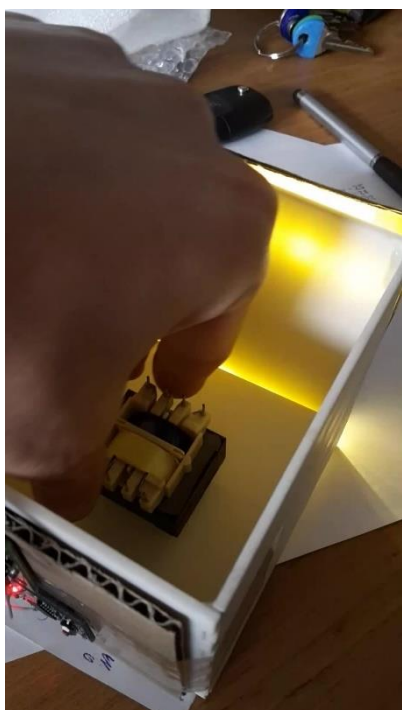
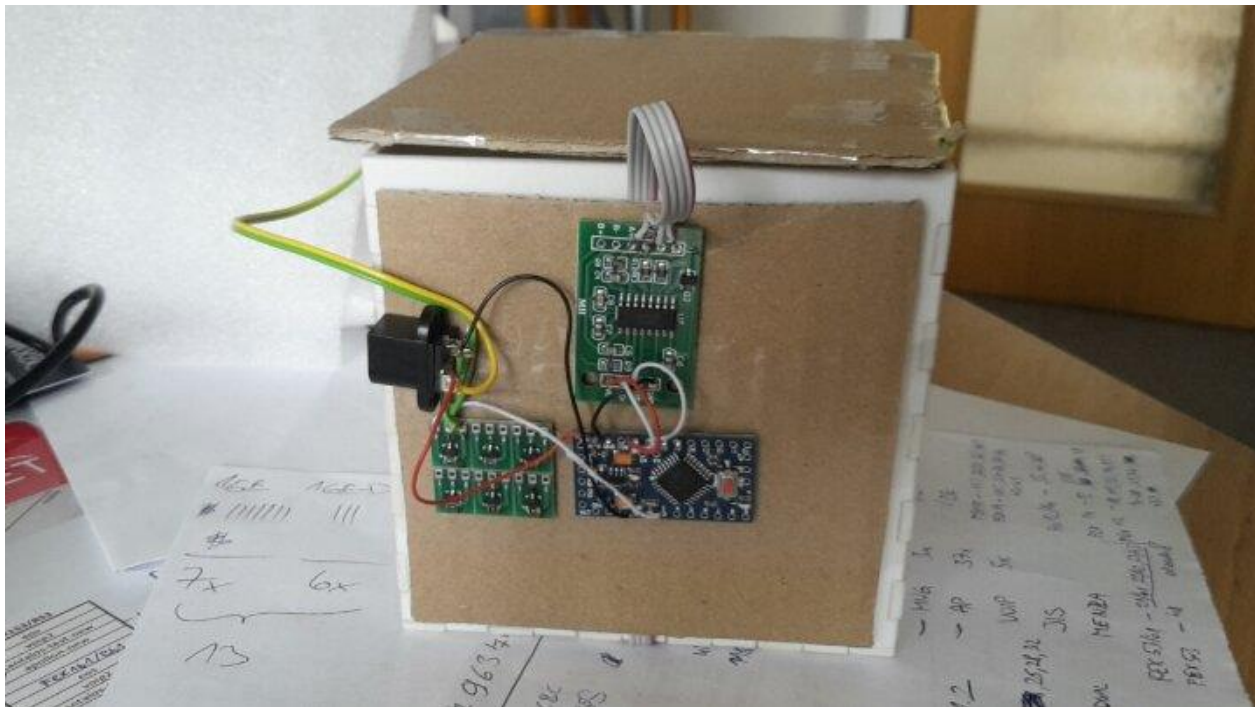
Dřevo v této práci představuje základ a kostru celé práce – vzpomínek. Porcelán, který v sobě nese řemeslnou techniku truhlářství je zvolen jako čistá keramika.

(vizualizace vlastní)

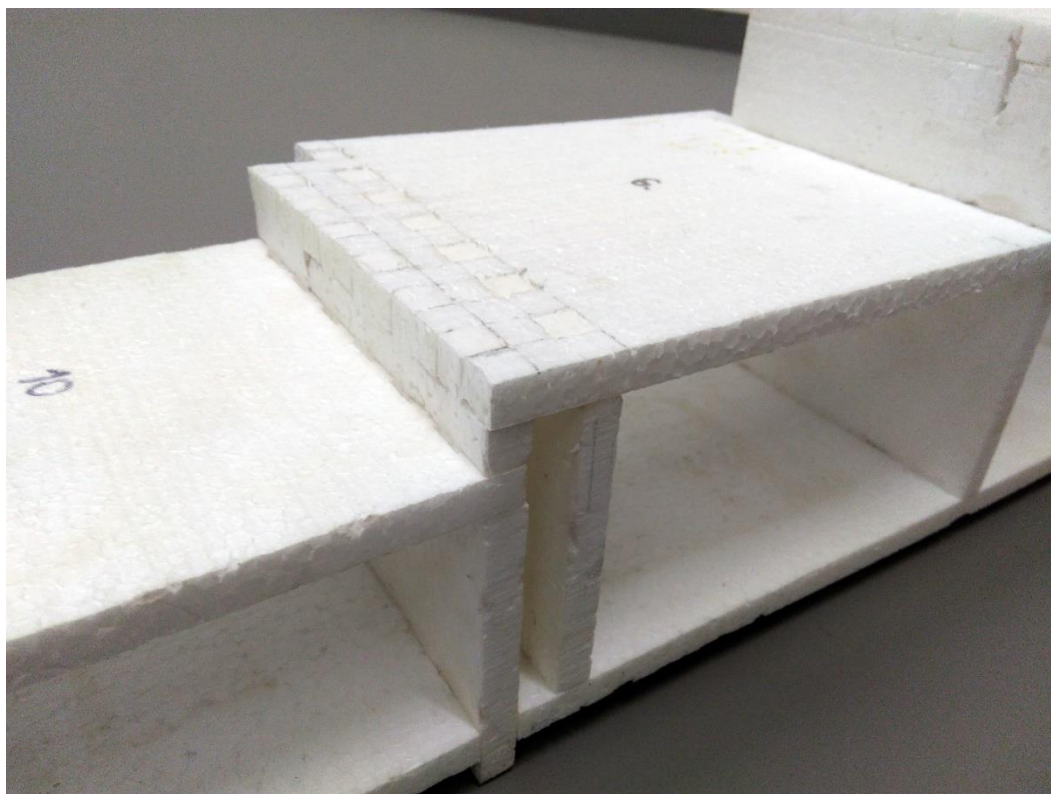
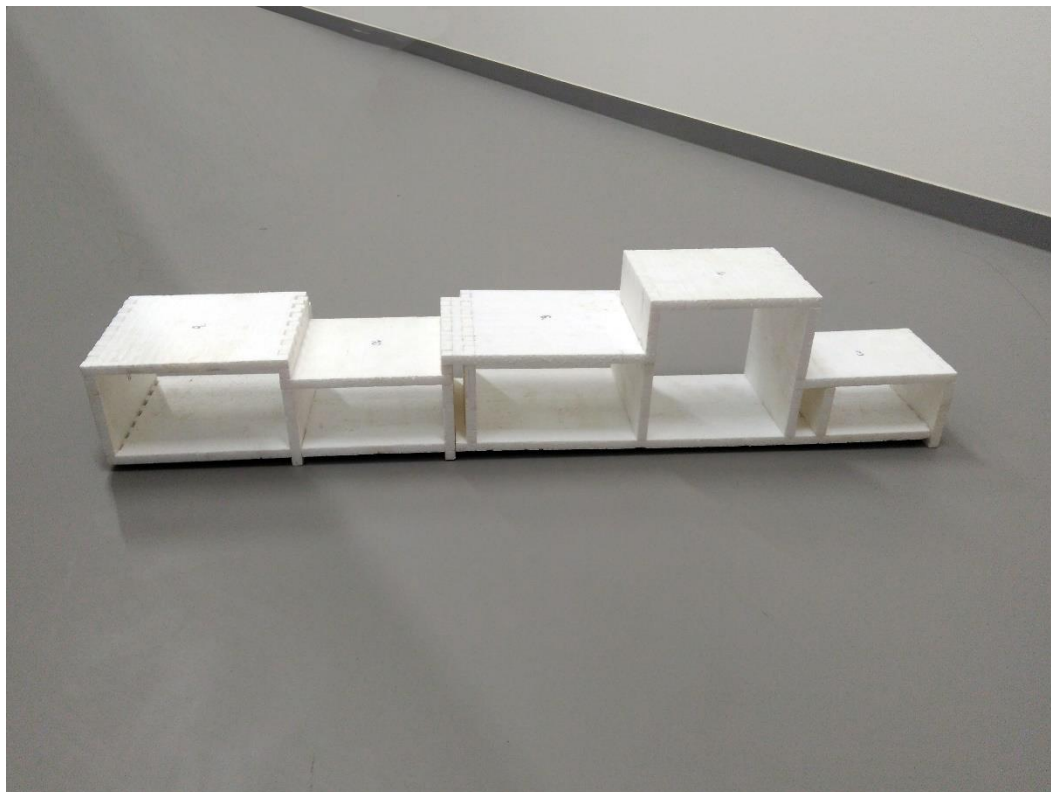
Příloha č. 6

Prototyp k bakalářské práci – Svítící zařízení
(foto: Jaromír Staněk)

Příloha č. 7

Prototyp k bakalářské práci – Konstrukce (polystyren)
(foto vlastní)

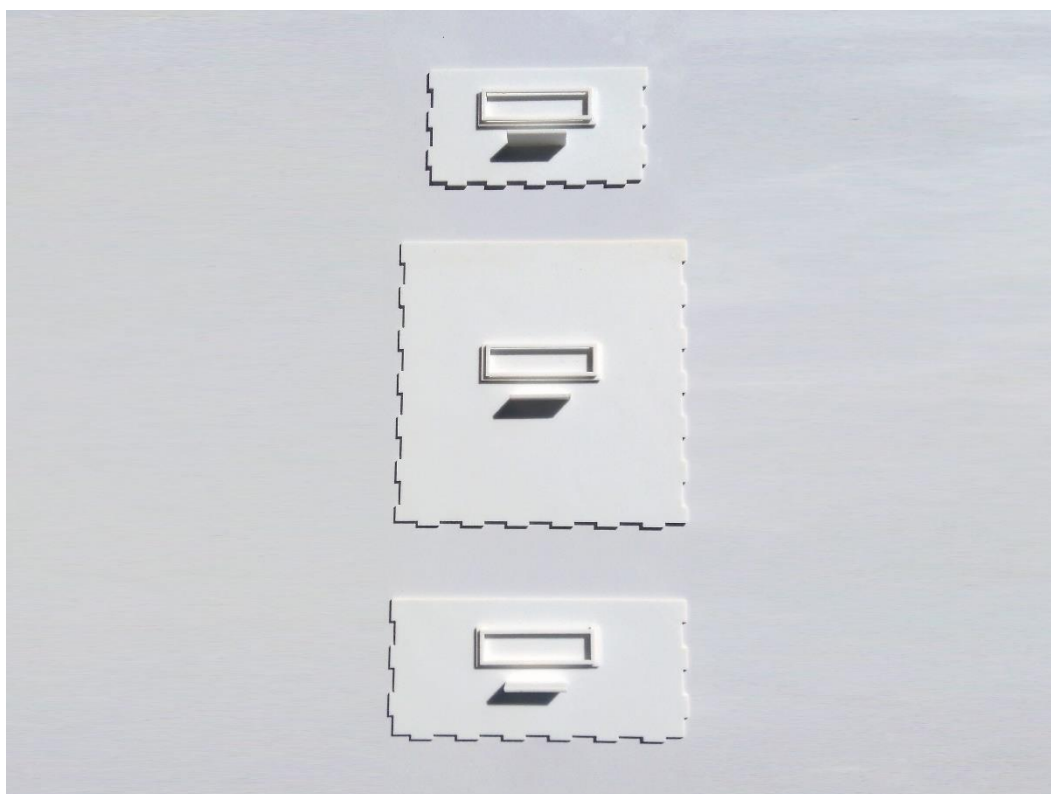
Příloha č. 8

Bakalářská práce – Sušení destiček
(foto vlastní)

Příloha č. 9

Bakalářská práce – Lepení vyřezaných destiček pomocí P16
(foto vlastní)

Příloha č. 10

Bakalářská práce – Vzpomínka – Chlebíček
(foto vlastní)

Příloha č. 11

Bakalářská práce – Vzpomínka – Peněženka
(foto vlastní)

Příloha č. 12

Bakalářská práce – Vzpomínka – Sušenky
(foto vlastní)

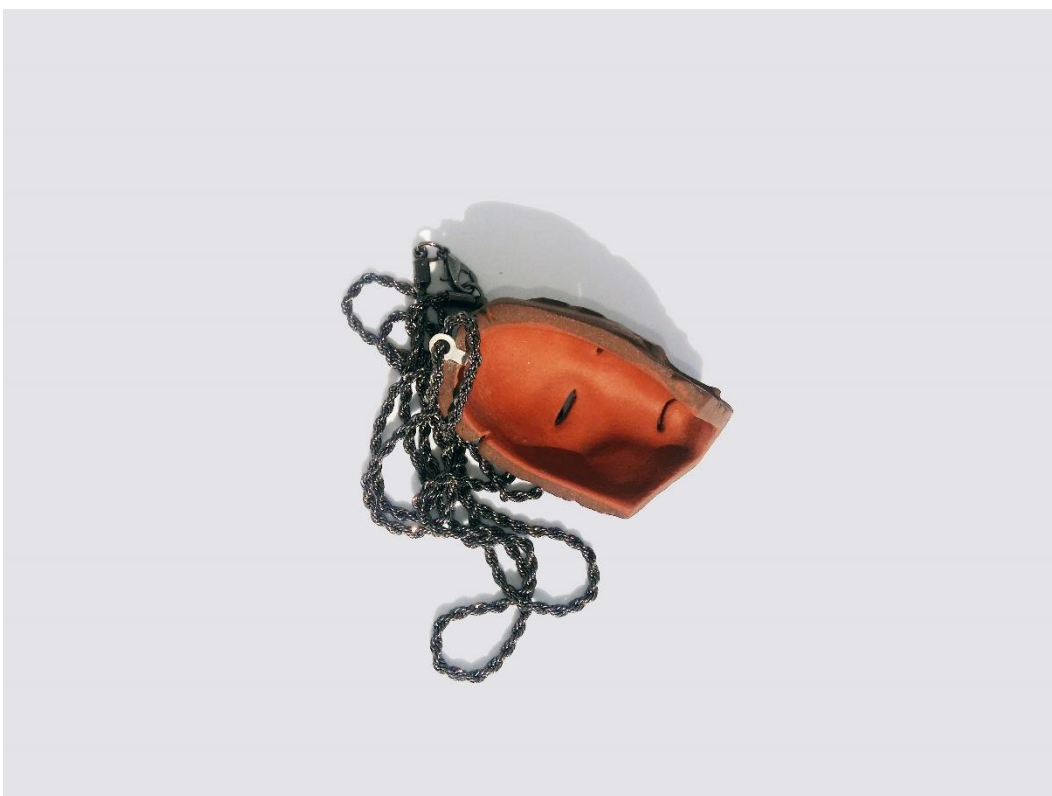
Příloha č. 13

Bakalářská práce – Vzpomínka – Hrnek
(foto vlastní)

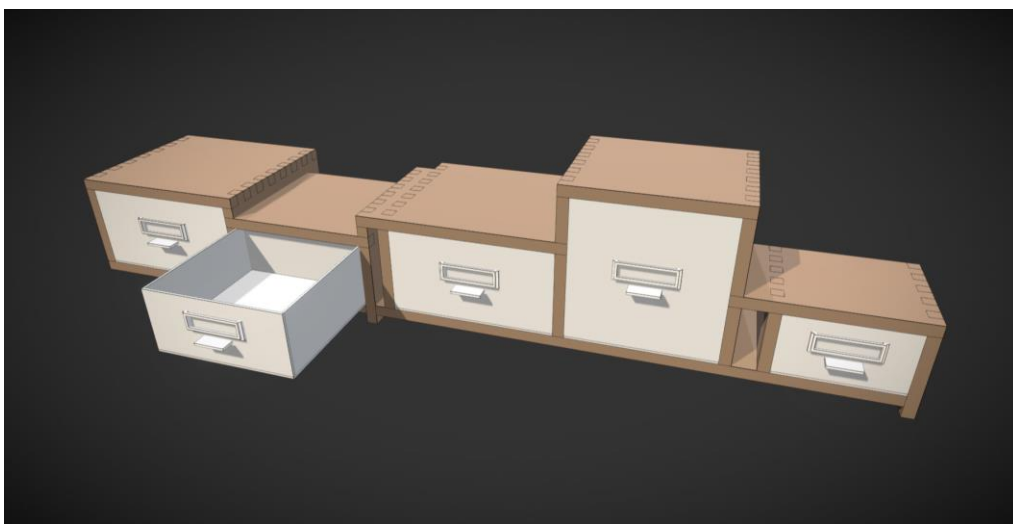
Příloha č. 14

Bakalářská práce – Vzpomínka – Maska
(foto vlastní)

Příloha č. 15

Bakalářská práce
(vizualizace vlastní)

Příloha č. 15

Bakalářská práce
(vizualizace vlastní)

